

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 456/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Димитријевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., чији је пуномоћник Маја Барбуловић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Неготину и Апелационог суда у Нишу, у седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Неготину П 539/18 од 21.12.2018. године, **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Виши суд у Неготину.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 539/18 од 21.12.2018. године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужене да се са свим својим стварима иселе из стана тужиоца ближе описаног у изреци ове пресуде и стан уступи тужиоцу на несметано коришћење и располагање.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио тужилац која је достављена Апелационом суду у Нишу, ради одлучивања о жалби. Апелациони суд у Нишу се решењем Гж 1459/19 од 17.07.2019. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о изјављеној жалби, закључујући да није у питању спор о непокретности и предмет доставио Вишем суду у Неготину.

Виши суд у Неготину није прихватио надлежност већ је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући о сукобу надлежности у смислу члана 22. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање о изјављеној жалби надлежан Виши суд у Неготину.

Према члану 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова виши суд у другом степену одлучује о жалбама на решења у грађанскоправним споровима на пресуде у споровима мале вредности у извршним поступцима и поступцима обезбеђења и у ванпарничним поступцима. Чланом 24. став 1. тачка 3. истог закона апелациони суд

одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Спорови мале вредности према члану 468. ЗПП су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а тужилац је у тужби навео да пристаје да уместо испуњења одређеног захтева прими одређени новчани износ који не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 1) и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Према члану 469. ЗПП не сматрају се споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева је иселење тужених из стана тужиље. Ради се о чинидби а не о спору поводом непокретности. Предмет спора о непокретности било би утврђење, престанак или промена неког права на непокретности и тужбени захтев се у том случају усмерава само према носиоцу тог права.

Тужилац је у тужби као вредност предмета спора навео износ од 20.000,00 динара. Наведена вредност предмета спора не прелази износ из члана 468. став 1. Закона о парничном поступку. Зато се ради о спору мале вредности. За поступање по жалби против пресуде основног суда у спору мале вредности стварно је надлежан Виши суд у Неготину као непосредно виши у односу на основни суд.

На основу члана 22. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић